

¶mēsurabūt se ptes corporis p̄tib⁹ pueri. Quāta rō talē Dicebat
 ei ptes corporis ch̄rīt hnt'ee sc̄raliter alicubi nō s̄t ibi situat⁹
 s̄t ut habent ordinē ad locū. s̄t ch̄rī existēt sac̄metalit s̄b
 forma puerisi ptes corporis ¶mēsurarēt se p̄tib⁹ pueri ch̄s ibi
 essz situat⁹ qd ē opposit⁹ ei qd es sacrametalit existēt Dicam⁹ ḡ
 q s̄c ch̄s ex n̄s sac̄metalit i hostia s̄b sp̄ p̄ais n̄ ¶mēsurat se
 p̄tib⁹ hostie s̄t ē i toto tot⁹ et tot⁹ i qlibz pte xp̄t qd si xteret
 hostia vt ps supior fieret iferior nō xteret ch̄s vt caput es
 fet iferi⁹ et pedes supi⁹. sic si v̄nte diuina dim̄siōes et sp̄es
 p̄ais s̄b qb̄ē ch̄s sac̄metalit puerterent i dimensibes et sp̄ez
 pueri et sp̄cali dei dispensatōe eēt corp⁹ ch̄ri sacrametaliter
 s̄b sp̄ pueri. indicādū essz de existētia corporis ch̄ri sac̄meta
 lit s̄b forma pueri. sicut indicaba⁹ de existētia ei⁹ sub sp̄ p̄ais.
 Nō ḡ ¶mēsurabūt se ptes corporis ch̄ri p̄tib⁹ pueri s̄t erit tot⁹
 ch̄s sub tota forma pueri et tot⁹ i qlibz parte. xp̄t qd si xteret
 puer ut caput h̄iet iferi⁹ et pedes supi⁹ nō xteret ch̄us
 s̄i qlibz pte pueri ibi tot⁹ ch̄s existeret

Theorema xxvi.

DOp⁹ qd ē altera ps p̄positi cni⁹ p̄iūctum
 pdicatōe nō suscipit sola materiā significatē dis
 noscēt si igit̄ i tale corp⁹ puerteret panis s̄ba i so
 lam materiā esset p̄uersa

Intentō at p̄posito p̄posite est loq̄ de p̄posito v̄l de cōm̄
 ito qd est i genere s̄be vt de ceruo vel de leone vel de qcūqz
 alio qd ē i genere s̄be cni⁹ ps eētial dī esse corp⁹. qdlibz ei
 aīal didit i aīam et corp⁹ tāqz i ptes essentiales. Dmōi at cor
 pus qd ē ps aīalis de aīali nō pdicat realit et essentialit nō
 significat nisi materiā. Qd sic declarat qz si n̄ significat materiā
 tm̄. s̄t significat materiā cū forma v̄l significat materiā cū for
 ma s̄balivl cū accidētali. Cū accidētali n̄. qz forma accidētali n̄ ē
 essetial ps alicui⁹ p̄positi qd ē i genere s̄be. Accidētia ei n̄ igre
 diunt qdierat s̄bar. nec loq̄ nos itēdim⁹ nisi de corpe qd sic

Theorema

est ps cōpositi vel cōnūcti qd ē tñ i genere sbe vel directe vñ p reductionē. Rursum tale corp⁹ dicē nō pōt materia cū for-
ma sballi qz materia cū tali forma p̄dicat de p̄posito. corp⁹
āt qd ē ps non p̄dicat de cōposito. aīal ei nō est corp⁹ qd
ē ps ei⁹ Nō ḡ possum⁹ dicere qz materia cū forma corpeita-
tis dicat corp⁹ qd ē ps aīalis qz materia cū tali forma con-
stituit corp⁹ qd ē gen⁹. Nā loquēdo de substāti⁹ sensibilib⁹
de qb⁹ ē nra intetio loq:gen⁹ nō dicit materia solā nec for-
mā solā s cōpositū ex materia et forma. Jo bocci⁹ i cōmēto
ſr p̄dicamētis dicit qz p̄bs volens definiare de genere sbe
reliat, extremis, i, relata forma et materiā agit de medio, i.
de cōposito. Nā et si nō est vez qz sba simplr dicit p̄positū
ex materia et forma sba tñ sensibilis et corp⁹ qd ē gen⁹ dicit
cōpositū ex materia et forma, sicut ḡ materia cū forma aīali-
tatis facit aīal quod est genus sic materia cum forma cor-
poreitatis facit corpus esse genus. Cū ḡ gen⁹ p̄diceat de suis
inferiorib⁹ et qdlibz p̄positū lusscipiat p̄dicationē ei⁹ qd re-
seruat i ipso. qdlibz corp⁹ sensibile ē corp⁹ put corp⁹ noīat
cōpositū ex materia et forma corpeitatis. Cū ḡ ps nō p̄dice-
tur de toto corp⁹ qd ē ps aīalis cui⁹ aīalis p̄dicationē non
lusscipit qz vt pbati⁹ est nec dicit materia cū forma acceptū
nec cū forma substātiali, relinquīt ḡ qz tale corp⁹ solā mate-
riaz noīet. Quo mō āt sola materia pōt dici corp⁹. in. xxvii.
p̄positōne declarabitur. Ad p̄ns āt sufficiat nob̄ scire qz cor-
p⁹ qd ē altea ps aīalis vt de aīali p̄dicat solā materiā noīat
Dicam⁹ ḡ qz corp⁹ tripliciter pōt sumi. Uno mō corp⁹ ē ipse
tres dimensiones, sicut ei magnitudo hñs vnā dimensionē ē lis-
nea et hñs duas est superficies sic magnitudo hñs tres dimen-
siones est corp⁹. p̄p qd corp⁹ sic acceptū nihil aliud est qz
trina dimēsio. Secdo mō corp⁹ noīat p̄positū ex materia et
forma corpeitatis et sic corp⁹ est gen⁹ ad qdlibz aīal. Tertio
mō corp⁹ dicit spaz matētā Corp⁹ p̄mo mō sūptū ē qntitas.
est ei i genere qntitatis fm rectā linea p̄p qd corp⁹ sic ac-
ceptū nec est in genere sbe p se sicut cōposita sūt in genere,
nec est i genere sbe p reductionē sicut p̄ncipia sunt i genere.
qntitas enī nec est substātia nec est p̄ncipū in genere sub-

stantie Corp^o vero sumptū scđo mō put dicit materia cū for
ma corporalit^o est in genere s̄b̄c̄m rectā linea, et qz ut tactū
est corp^o sic acceptū est gen^o ad qdlibz aial qz gen^o pdica/
tur de suis specieb^o et hz rōnem roti^o: corp^o sic sumptū predi/
cabit de qlibet animali et habet se ut totum respectu aialis
Sic ei arguit phs in quarto topicoz, qz gen^o non habz ra/
tionem pris qz gen^o pdicat, ps nō pdicat. Nō ḡ corp^o
sic acceptū noiat corp^o qd est altēa ps aialis qd de aiali p/
dicari nō pōt. Ridiculū enī esset dicere aial esse corp^o quod
est ps ei^o, si enī aial nō est aia qz est ps ipsi^o multo magis nō
est corp^o qd est ps eius. Cū enī res pncipalit hēat esse p/
formā et ex consequēti p materia si incōpetent dī qz res sit
sua forma incōpetenti^o dī qz sit sua materia et cū aial pnci/
palis habeat esse p aiaz et ex cōsequēti p corp^o si incōpete/
ter dī qz aial sit sua aia, incōpetenti^o dicit qz aial sit suū cor/
pus, sive ḡ ponam^o plēs formas in cōposito sive non s̄m
qz spectat ad ppositū difficultatē qstidīs nō variat. Positio
ei de gradib^o formaz a positioe de vnitate forme in h dī
qz ponentes vnā formā substātiale in cōposito cogunt dicē
qz tot^o ordo pdicamēti sit ab vna forma s̄m rē ut aia leonis
aliter et alit cōsidēata dat leoni qz sit substātia qz sit corpus
qd sit aial, qz sit leo. Sz ponētes grad^o formaz dicit leonez
p alia forma esse corpus et p alia aial et p alia leonē, semper
ei materia cū forma correptatis faciet corp^o qd est genus, et
in h nō est distinctio int̄ ponētes multas formas et vnā for/
mā. Sive ḡ ponat multe forme sive vna: corpus ut dicit ma/
teria cū forma correptat, nō est corpus qd est altera ps aia
lis et qd de aiali nō pdicat, cū corpus sit sumptū qncūqz
positionem sequendo oporteat, nos dicere qz sit genus et qz
de aiali pdicet. Cogimur ḡ ad dicendū qz corpus sumi pōt
tertio mō s̄m qz noiat ipsam materiam organizata que est
sub forma aialis et informata ab aia. Et sic acceptū corpus
est in genere substātiae nō direcē sicut cōposita et pncipiata
est in genere. Sz p reductionē sicut pncipia sunt in genere.
Isto at tertio modo sumptum corpus dicit partem compo/
f iij.

Theorema

siti qz dicit pte aialis et cōiunctū nō suscipit pdicatōez ei⁹ qz corp⁹ sic dictū nō pdicat de aiali qd ē qd pīnāt et qd pō sitū et etiā tale corp⁹ noiat solā materiā qd declarare volebam⁹. Materia ḡ organizata q̄ ē altera ps aial p̄ dici corp⁹. Sz qmō matēia sic lūpta p̄ dicē solā materiā n̄ addēdo ali qua eentia s̄r eentia matēie in. xxvij. p̄positōe declarabit. Ad p̄ns tñ tātū dclaratū sit q̄ materia sic accepta p̄ dici corp⁹. ⁊ q̄si i tale corp⁹ puerteret s̄ba paīs i solā materiā esz pueris.

Theorema.xxvij

Res vni⁹ pdicam̄ti modū alteri⁹ pdicam̄ti suscipe p̄t lz forte i alio pdicam̄to eentialit esse nō possit. materia igit̄ corporis chri⁹ lz i pdicam̄to q̄ntitat. eē n̄ possit. p̄t ei mod⁹ q̄ntitat. p̄pete differt aliqd p̄siderae fz rē ⁊ fz modū. qdlibz ei bz q̄ sit lz res v̄illa a sua naturav̄l vt ⁊ a sua fōr. q̄a qdlibz fōr dat rei q̄ sit bz q̄ n̄ sit aliđ ab illo. qdlibz ei fōr ē v̄nitas qdā. vnu ei cū ente puerit ⁊ v̄nitas cū entitate Cū ḡ vnu sit idistidū a sez distidū ab alio forma dādo rei q̄ sit bz: dat ei q̄ n̄ sit aliđ. Alla ei res q̄ p̄ aliquā matēia ē i alij pdicam̄to p̄t c̄ i alio pdicam̄to differēte ralit ab illo. bñ ḡ dictū ē q̄ diuersor genex et nō shalēnat̄ positor̄ diuse s̄r spēs et dīc. Nō ḡ res vni⁹ p̄t dicam̄tip se loq̄ndo p̄t ee i alio pdicam̄to realit differente ab illo. tñ si duo aliq̄ pdicam̄ta ralit n̄ differēt nō eēt icō uenies ide bz rē esse i diuis pdicam̄tis. et ide ē q̄ qz actioz passio bz phm i. bz. phy coz eadez rez noiat⁹ nō differēt nisi scutvia q̄ itur a theb ad athenas et ab athēis ad thebas. Jō eadez res est actio et passio. Nā calefacere vt ē a calefaciente noiatur calefacē et est i pdicamento actōis. et vt suscipit in calefactibili nominatur passine et dicitur calefieri et est in predicamento passionis. s̄ si actio et passio realiter differēt res que est in pdicamento actionis nō posset esse in predī

xxvij.

364

camento passionis, et inde est quod in propounderetur non simpliciter asserebat rei vni predicationem non posse esse in alio sed dicebat forte quod si veritate debet habere quod dicitur. Intelligendum est illa predicationem diffidere realiter, vel intelligendum est cum reduplicatio? Nam et si eadem res per eam in predicatione actionis et passionis inquam tamen res illa ut est in predicatione actionis per esse in predicatione passionis. Preterea intelligendum est quantum ad id quod significat quod per rem principali? inter portas non quantum ad id quod implicat quod importat ex sequenti? Nam albus significat albedinem quod est in predicatione qualitatis et in alio predicatione est non potest implicat tamen suppositum quod est in predicatione substantiae. Si igitur bene intelligatur dicta propounderetur per quam res vni predicationis in alio predicatione est non potest. Non tamen est inconveniens res vni predicationis habere modum alterius predicationis et vniuersaliter unam res habere modum alterius quia licet reale esse operat rei per suam essentiam et naturam, modus tamen potest rei perteneret ex eo quod alterius significat vel secundum quod ad aliud significat. Quare secundum quod ad aliud et ad aliud significat et per aliud et aliud significat aliud et aliud modum induit. Quod declarari potest tamen in his quod naturaliter sensu apprehendimus quod in his quod supernaturaliter fide suscipimus. Videamus enim quod forma suscipit aliquem modum mensuram et modum a materia, oportet enim quod recipitur in aliquo recipitur per modum rei recipientis et non rei recepte ut dicitur in libro de causis. Secundum enim modum et mensuram passuum est modus et mensura formarum receptarum in ipsis actibus qui actuorum sunt in patientia et disposito. Ut dicitur in libro de anima non enim forma ut significatur ad materiam in qua suscipitur a priori loquendo mutatur secundum modum. Non enim si forma caloris susceptiva suscepit in aliis dat esse calidum suscepta in alio dat esse frigidum tamen susceptia sunt magis et minus disposita magis et minus calefacta secundum aliud et aliud modum formam caloris suscipiuntur. Et sic est in essendo quod res una sumit modum ab alia ut forme sumunt modum mensuram ex suis susceptibilibus. Sic est in significando et predicando quod significat et predicit rem unam; potest predicare et dicere vel significare rem illam per modum alterius. Ita quod significat quid; potest dicere quid per modum qualis; et quod significat quale; potest dicere quale per modum ad aliis

Theorema

quid Scientia enī que fīm rem est qualitas et est essentialitē
in predicamento qualitatis habet quēdam modum relatiū
ex eo q̄ relative refertur ad scibile et inde sumpsit originēz
qr̄ qdā sunt relativa fīm esse et qdā fīm dici qr̄ ea q̄ sē i alīs
pdicamentis. t̄ s̄t essentialitē q̄litas vel lba vel alia pdicamē
ta habent quēdam modum relatiū ppter quod dicta sunt
relativa fīm dici. nō enī sunt relativa fīm esse et essentialiter
quia non sunt essentialiter i predicamento relatiōis. sunt enī
relatia fīm dici rōne modi relatiū quez important. Sic etiā
oīs forma substancialis q̄ fīm rem est substantia habet tamē
quēdam modum qualez. ppter quod q̄nto metaphysice dici
tur q̄ qualitas uno modo dicitur de forma substanciali sive
de eo p quod differt vna substantia ab alia. et quia differen
tia talez formam nominat id sumpsit originem id qd̄ cōit
dī videlicet q̄ differentia fīm rem dicit quid et fīm modum
dicit quale. Sic vniuersalia etiā omnes scđc substātie scđz
rem dicūt quid s̄ fīm modū dicant quale. et ideo licet scđe
substātie ratione similitudinis nominū videant significare
hoc aliquid qr̄ p idem nomē pōt ipotari substātia vniuersal
et p̄icularis nō tñ significant hoc aliqd s̄ magis quale qd̄
vt dicit i predicamentis. significant enī qd̄ p modū qualis.
Ideo dicuntur significare quale quid. vt quid referat ad rē
quale ad modū rei. et sicut vniuersalia et differentie que fīm
rem sunt qd̄ possunt habere quēdam modū qualez sic materia q̄
fīm rem est quid pōt habere quēdam modū qntū sive quātū
tatiū vt ifra dicit. Et quod dictum est de his que naturali
ter sensu p̄cipim⁹ qr̄ id quod scđm rem est vñū fīm modum
pōt esse aliud sentire debem⁹ in his que fīm fidem apprehe
dimus. Nam i sacramento eucharistie quia accidentia sunt
ibi sine substātia vt ifra declarabit quod ibi fīm rem est acci
dens: habz quēdam modum substātia inquātū cōpetit ei p
se esse. t̄ natura hūana in chō licet fīm rem sit substātia tñ
q̄a aduenit & bo post esse ppletum h̄z quēdam modū acciden
tis Ideo in scriptura aliquā vñio illa significabatur p habitū
sive p indumentum iuxta illud apostoli In similitudine hos

Theorema

Dicitur que fīm rem est
sicut pōt modū supia naturā ma
trici pōt corporis appellatōz
ergo q̄i corp⁹ chā sit fact
si soli matris pams subtilit
Nulli dubioz q̄ matris organiza
ti p̄ yñū modū exponit autē q̄ ad
organizat̄ ēi cōe si q̄ nō h̄z
organizat̄ matris. si ḡ pōt q̄
organizata ē in organizatioz in
matris h̄z p̄spet quātū
organizata nulli difficultate debet
sola cōnta materie p̄t pōt
corporis apellatōz corp⁹. Lō
gulus ergo p̄t cōnto p̄le

minū fact⁹ ⁊ h̄tu iuent⁹ vt hō est ei de rōne h̄t⁹ sine de rō/ ne indumenti q̄ adueniat nō habenti et induatur post esse ppletū. Nūquam ergo quod est fīm rem substantia erit acci dens fīm rem nec ecōuerso, et quod est fīm rem rē quid nūq̄ erit fīm rez quale vel quantū, s̄ sicut quod est fīm rem quale vel quātum potest habere quēdam modū relatiūnū, sic qd̄ fīm rez est quid pōt habere quēdam modū qualem vel quēdam modū quātūz, et quod fīm rem est substātia potest habere quē dam modū accidentalem et ecōuerso. Ex quo manifeste ptz q̄ sic disligim⁹ relatia fīm ee et fz dici sic dicē possim⁹ q̄ ē substātia fīm esse et est substātia fz dici, et ēaccidēs fīm ee ⁊ accidens fīm dici, ⁊ est quantitas ⁊ qualitas fīm esse et fīm dici. Propter quod ptz quomodo res vnius predicamenti n̄ ē in alio s̄ induē p̄t modū alteri⁹. Materia ḡ que ē i ch̄o lz e n̄ possit i alio pdicamēto q̄ i pdicamento substātiae, p̄t tñ ei p̄tere quidam mod⁹ qntitatius qd̄ declarē volebam⁹

Theorema. xxvij

Materia que fīm rez ē i predicamēto sub/ stātiae prout modūz quēdā quātitatiūn in/ duit q̄ mod⁹ supra naturā materie nullā addit ēentia pōt corpis appellatōez suscipe, poterit ergo dici q̄ i corp⁹ ch̄ri sit facta panis cōversio si i solā materiā panis substātia cōvertatur

Nulli dubiū ē q̄ materiā organizata p̄t appellari corp⁹, ex s̄ ei fzvnū modū exponēdi aīa dī act⁹ corporis q̄a p̄fīc materiā organizatā, ē ei cōe oī aīe q̄ nō h̄z ee i suo suscep̄tio aī organizatōez materie, si ḡ possem⁹ oīndē q̄ p̄t accipi materia ut organizata ⁊ tñ organizatio n̄ dicat aliquā centiā supra naturā materie s̄ solū iportet quēdā qntitatūn modū; p̄posi tū theorema nullā difficultatē hēbit, Doc ei p̄posito maifestū erit q̄ sola cēntia materie p̄t p̄petit ei qdā qntitatūn mod⁹ poterit suscipe appellatōez corporis, i. p̄terit appellari corp⁹ Notanduz ergo q̄ licet extensio per se et primo competat

Theorema

quātitati et nihil extendat nisi mediāte quātitate tamē alie
sunt ptes quātitatis a pribus eoz que p. quātitatem extendū
tur. videmus enī albedines extendi p. supficiem sūm quaz ex
tensionem quanta est supficies tanta est albedo Ideo dicis
in predicamentis q. dicim⁹ albedinem multam eo q. supfici
es multa sit si tamen supficies ab albo diuidere; ptes albe
dinis esent alie a prib⁹ supficiet, et quia ad alietatem ptiūm
sequit̄ alietas extensionis dicere possumus q. extensiō sūm
ptes albedinis est alia ab extensiō sūm ptes supficiet Nā et
si bonitas causator⁹ est a bonitate cause et a se tantā bonita
tez nō habet, dicere tñ possim⁹ q. bonitas et entitas causati
realiter differt a bonitate et ab entitate cause. sic suo modo ex
pte ista ptingit Nā licet sint ptes i albedine solū ptes ptes
supficiet, tñ qz vere ipsa albedo extenditur extensiō supfici
et quo albedo realiter differt a supficie et alia est essen
tia albedinis ab eentia supficiet ptes albedinis oportet esse
tialit̄ differre a prib⁹ supficiet Cū g. ipsa materia diuidat ex
tensiō quātitati, et cu diuidit materia qnta sūl cu qntitate didic
materia sic cu diuidebat supficies alba; sūl cu supficie diuide
bat albedo oꝝ ptes materie esse alias a prib⁹ quātitatis sicut
ptes albedinis erat alie a prib⁹ supficiet. Licet ergo materia
non habeat ptes nisi p. quantitatet, alie tñ sunt ptes mate
rie alie quātitatis Immo si quātitas haberet ee p. se absq
eo q. haberet esse in materia si quātitas sic accepta diuide
retur esset ibi assignare ptes quātitatis absq; prib⁹ materie
Igit̄ qz cu quātitas est in materia si diuiditur tale quātum
nō solū diuiditur quātitas s̄ etiā diuiditur materia q. est s̄
quātitate et p. quātitatem extenditur. et quia nō est diuisio
nisi i ptes et alietas diuisione arguit alietatē ptiūm ex quo
in predicta diuisione non solū diuidit quātitas s̄ etiā di
uiditur materia que est sub quātitate oportet ibi dare alias
ptes a pribus quātitatis. et hmoi ptes alie sunt ptes mate
rie. Si igit̄ omne genus ptiūm dicit aliquam naturam et a
liquam essentiam hmoi ptes materie vel dicunt solam essen
tiam materie vel solam essentiam quātitatis, vel dicunt alie

xxviii.

366

aliquā essentiam et aliquāz naturā vnam p̄positā resultantē ex vnione quantitatis cū materia. Stat autem tales ptes nō dicere ipsā essentiāz quātitatis. dictū est ei h̄mōi ptes mate/ rie alias cē a ptib⁹ quātitatis. nec etiā dicere possum⁹ tales ptes dicē essentiā p̄positā ex q̄ntitatet materia. Nā ex mateiā t̄ q̄ntitate fit vnu p accēns. Ex his at q̄ p̄nq̄nt p accidēsnō resultat natura tertia. Ex corpe enī et aia rōnali resultat na/ tura etiā vt natura hūana quia aia p se vniū corporis ex cor/ pore et albo non resultat natura tertia. quia albedo accedit corpori. oportet ergo predictas ptes dicere solaz essentiā ma/ terie. dicēdo ei materia qntā solū duas essētias significam⁹ materie et quātitatis et tertia essentiā nullo modo dicimus q̄a nō sit aliq̄ natura vna ex materia et quātitate. Si igic̄ i materia quāra est dare ptes alias a ptib⁹ quātitatis oz ptes illas alias ex quo nō significant essentiāz q̄ntitatib⁹ importaē solam essentiā materie. ppter quod materia cū ptib⁹ sic acce ptes h̄z quēdā modū quātitatiū s̄ h̄mōi mod⁹ nullā essentiā adit sup̄ essentiā materie q̄a ptes ille solā essentiāz materie dicunt. t̄ quia materia sic accepta cū talib⁹ p̄tib⁹ dicit mate/ riā organizatā q̄a materia organizata pōt dici corp⁹. nulli dubiū esse debet q̄ sola essentiā materie put̄ induit quēdam modū quātitatiū pōt appellari corp⁹. Dicam⁹ ḡ q̄ cū orga/ nizatio ptes respiciat materia organizata. duplicit pōt itel/ ligi. Uno mō vt includat ptes quātitatis. et sic si dī corp⁹: tale corp⁹ idez ē qd̄ materia qnta ppter quod corp⁹ sic sūptū nō erit i genere. pcreta enī et aggregata q̄r includūt naturas plures nō p̄stinentiū naturā etiā Ideo pot⁹ sūt in generis b⁹ q̄ in genere ppter quod dī tr̄io topicoz q̄ iustū nō ē in genere s̄ iusticia. Scđo modo pōt accipi materia organizata vt includit solas ptes materie absq̄ ptib⁹ q̄ntitatis t̄ q̄a ta les ptes solā essentiā materie dicit: materia organizata sic accepta solā essentiā materie noiat. Ideo corp⁹ qd̄ noiat ma/ teriā sic organizatā nō dicit nisi solā materiā put̄ ppetit ei quidā modus quātitatiū. et q̄a sola materia accepta vt di/ cū est pōt dici corpus si in materia organizata existente in

g i

Theorema

chō puereret sba pāis qr materia organizata vt dīc solū
materiā oīluz ē q̄ pōt dici corp⁹ poss̄ dici panis puer⁹ in
corp⁹ chū tñ i sola materiā facta est̄ panis puerio s̄ cor
p̄ illud licet determinaret ad gen⁹ s̄be solū nō tñ eēt i genere
s̄be directe s̄ p reductionem

Theorema.xxir.

Aola materia q̄ s̄ se qd̄ idūnibile noīat p̄
ut ei supaddit̄ qdā quātitatiū mod⁹ absqz addi
tōe alteri⁹ eēntie qdā totū p̄t p̄grue nūcupari
Si igit̄ i sola materiā existētē i chō pāis sba
puertat diceſ q̄ toti⁹ i totū sit facta puerio
Licet res vni⁹ p̄dicamēt̄ put̄ iduit modū alteri⁹ p̄dicamēt̄
ti nō diūsifiet eēntiā nec mutet p̄dicamētū tñ si p̄petet ei
actualis exūtia sine illo mō et cū illo vt h̄et tal̄ modū t̄ vt
careret eo sortireſ realē dīam Albedo ei put̄ h̄z eēt extēlum
t̄ put̄ p̄sideras b̄m p̄tes noīantes soli eēntiā albedinis p̄pe
tie ei quidā mod⁹ qntitatū, q̄cqd̄ enī eēt extēluz vel ē qnti
tas v̄l h̄z ex qntitate t̄ ve iduit quēdā qntitatū modū s̄
hmōi mod⁹ nullā essentiā addit̄ sup̄ naturā rei nec trahit rē
extra p̄dicamētū Nā cū nō solū ipsa quātitas h̄eat eēt exten
suz s̄ vere extēdaſ ip̄a albedo b̄m extēsionē eius extēsio al
bedinis eēt alia ab extēsioe superficii s̄ hmōi extēsio solū noīat
quēdā modū albedinis, dicit enī modū illū quē h̄z albedovt
h̄z eēt i superficie Nō ḡ hmōi extēsio addit̄ aliquā naturā sup̄
eēntiā albedinis q̄a tñc superficies alba diceret tres eēntias
videlicet eēntiā superficii t̄ eēntiā albedinis et extēsionē il
laž q̄ accipet b̄m p̄t̄ albedis differētes a p̄tib⁹ superficie. Cū
ḡ ex superficie t̄ albedine nō p̄stituat natura etia superficies al
ba solū duas eēntias noīat t̄ oī illā extēsionē albedinis nō
dicere aliquā eēntiā supadditā nature albi s̄ importare solum
quēdā modū qntitatū q̄ p̄petit albedini ex eo q̄ radicatur
i qnto Rursū tal̄ extēsio q̄a nō addit̄ aliquā eēntiā sup̄ natu
rā albedis nec diuersificat eēntiā ei⁹ nō trahit albedinē i al

.XXX.

367

ad pdicamētū. Cū enī oīs color habeat qđam eē quātitati/
mū qz oīs color i corpe ē vt dī i pdicamētis t etiā ē p̄prin⁹
supficiei p̄mo loco colorari vt dī in topicis si hmōi modus
trahit naturā coloris i aliud pdicamētū null⁹ color erat in
pdicamēto q̄litatis. Nō ḡ diuersificat pdicamētū mod⁹ sup/
addit⁹ nature rei nō tñ debem⁹ ccedere qđ nullā realē diff/
ferentiā faciat tal⁹ mod⁹. Si ei albedo poss⁹ habere esse p̄ter
q̄ntitatē eē et habere eē nō extēsū realit differret a se ipavre
h̄cē eē extēsū, t vt fūdaret i q̄nto. Dicere ḡ possem⁹ q̄ ext/
tēslo accidit albedini. qz albedo p̄ se nō ē qđ extēsū s̄ acci/
dit ei extēsio .est ei extēsa p̄ q̄ntitatē Rursū ipa extēsio ē ali
quid receptū i albedine. qz mod⁹ rei ē aliqd receptū i natu/
ra rei. extēslo āt p̄petit albedini mediāte extēsione supficiei.
t vt tacū ē noīat quēdā modū albedis. ampli⁹ hmōi extēsio
facit realē dīam i albedine; nec tamē dicit alia eēntiā ab es/
sentia albedinis: s̄ p̄ tāto dī realē dīam facere i albedine q̄a
si albedo h̄cē eē fm̄ modū nō extēsuz vt dicebat: realit dif/
ferret a se ipavt ei extēsio p̄petet Doc vīlo p̄z qđ st dicē
dū de materia. Nā sicut extēsio p̄siderata penes p̄tes albedi/
nis; differētes a p̄tib⁹ supficiei; dicit quēdā modū albedis so/
luz quē sortit albedo vt i q̄ntitate Sic qz p̄tes materie s̄t
alie a p̄tib⁹ quātitatis; extēsio p̄petet materie p̄siderate fm̄
suis p̄tes nō dicit alīqm̄ eēntiā supadditā materie s̄ solū no/
miat qndā modū quē acq̄rit materia: eo q̄ ē q̄ntitat. s̄biecū.
pp̄t q̄ extēsio sic accepta accidit materie t ē aliqd receptū
i eēntia materie t aliq̄ mō diuersificat materiā. Nō tñ dic̄ ali
quā eēntiā supadditā nature materie, s̄ modū solū, t qz res
nō ē su⁹ mod⁹: n̄ est̄ bñ dīm̄ materiā eē extēsione suā. Et q̄a
quicquid p̄sideratur vt extēsū: est totum qđam, qz extēsio
requirit p̄tes ex quib⁹ cōstituat extēsū. p̄t̄ bñ esse dīctum
q̄ sola essentia materie q̄ de se qđ idiusibile noīat vel dicit
p̄t̄ ei p̄petit quidā mod⁹ q̄ntitatū: absqz additōe alterius
essentie: totū qđam noīari potest. Et qz materie existenti in
christo competit quidam modus quantitatius, talis ma/
teria quoddam totum dici poterit. Si ergo in solam mate/
ria

g ii

Theorema

rii existente i chio quereret sua panis; posset dici q totius
in totu eet fca puerlio. Ex his aut innamur ad intelligendu
esse et essentiā creatorū. videm⁹ enī q sola quantitas est sua
extēsio: qui extēsio i quātitate nō ē aliqd supadditū quāti-
tati. Nō ei quātitas ē extēsia p aliud s seipā ē qd extēsū. ppter
qd n ppter ei extēsio pticipatōe s essentialest ipa extēsio.
Iō nō p intelligi quātitas si nō intelligere extēsā. ptnz ei ad
ipaz qditatē quātitatis extēsio. vnde si diffiniret quātitas dif-
finitiōe nō p additamēta: extēsio ptnet ad qditatē ipsi⁹. Ce-
tera autē pter quātitatē sunt extēsia p pticipatōe. et extēsio
dic qddā additū nature eoz q si n diffiniret p additamēta:
extēsio n igredēt diffinitiōe eoz p pnt intelligi nō itellecēta ex-
tēsione. Sic ex pte ipi⁹ cē suo mō vidē possum⁹. Nā sola esse
tia dina ē suū eē qr esse i essētia dei nō dic aliqd supadditū
nature ei⁹. est at natura dina a se ipa et nō acc̄rit cē p alis
quid aliud. ppter qd nō h̄z esse p pticipatōe s essentialest
suū esse. Ideo nō p intelligi natura diuina nō itellecēto ipsius
esse. Immo si diffiniret tal natura diffinitiōe; nō p additamē-
ta esse: ptnet ad qditatē ei⁹. Cetera at entia q h̄t esse p di-
uinā essētia: esse dicit aliqd additū nature eoz. ppter qd eē
nō ptnet ad naturā alicui⁹ entis creati. et si qdlibz ens crea-
tum diffiniret diffinitiōe: nō p additamēta esse nō igredēret
diffinitiōne alicui⁹ creature. ppter quod esse nullo mō igre-
dit diffinitiōe substātie q substātie nō diffiniſ p additamenta.
Si at igredēt diffinitiōe accidentē. hoc iō ptingit qr acci-
dētia h̄t diffinitiōe p additamēta et aliqd ponit i diffinitiō-
ne accidentē. qd n ptnet ad essētia ei⁹. Ex his etiā clare p
q cē accidit cuiuslibet creature. et dicit aliqd receptū i natu-
ra cuiuslibet creati et dicit additū nature cuiuslibet enti. crea-
ti et facit realē dīam i reb⁹ creatis. Utrū tñ esse dicat ali/
quā essētia additā eētiae creature. videt ei absurdū q esse
tia et esse dicātur due essētiae. quō at habeat esse ista realis
tia. et vt̄ essētia et esse possint dici due res. et quō esse
fluit ab essētia. et est ad⁹ ei⁹ ostendere nō est p̄sentis specu-
latiōis. tñ qr vt plurimū circa esse creature fatigātur addi-

XXX.

scentes, et multi cum loquuntur de esse et essentia in solis verbis
sustentantur cum loco occurserit domino concordante ita dicimus hec
diffusus tractare

Theorema. xxx.

Quia secundum se considerata materia quod in divisione
bile notat, potest vero additum ei quodcumque quantitatim
modo dicitur quoddam totum et potest corporis appellatio/
ne sive suscipere omnes modum illius materialis magis propria
realiter reddere. Sed igitur in sola materia existentem
in chio convertat panis subiecta in re propria pertinet.
Si materia secundum se accipiat non considerata, potest in ea habetur esse
quantitas vel potest ei pertinere quodcumque quantitatim modo nullo modo
materia sic accepta potest dici totum nec potest notari corpus et id
est quod omnes antiqui philosophates in hoc erraverunt quod materia
omnis prima et secundum se accepta dixerunt est corpus et est aliquid in actu
Nam aliquod materialia sic dicta directe est est igne aliisque aeris Aliquid aquae
Ita quod omnia elementa accepta per indicem per terram nullum enim philosophatum posuit
philosophatum posuit sola terram esse principium omnium corporum, nam terra
est alijs aliisque philosophatum posuit primum principium, quod emperatur
dicoles posuit omnia elementa esse primum principium materiale corporum
Nullum tamen philosophum indicavit solam terram esse tale principium Quidam tamen
legista Aetna nove ut dicit in libro i. metaphysice vel in libro ii. vel secundum
alijs translationes veteres posuit solam terram esse principium omnis corporum
sed ipse non fuit de philosophis In nomine fuit vir famosus in legibus
ut recitat commentator ibidem, et sicut aliqui philosophati posuerunt
elementum primum principium omnis Aliqui vero aliud, sic aliqui
posuerunt medium inter alia elementa esse tale principium Cum ergo sic omnes
philosophates loquerentur solum de causa materiali, oportebat eos
dicere materialia secundum se considerata et ut est primum principium habe
re ratione corporis quod est omnis falsum Nam materia omnis prima et secundum se
accepta nec est corpus nec est aliquid in actu Ideo philosophus
prior metaphysice reprehendit omnes antiquos philosophantes

Theorema

dicens eos errasse qz posuerunt materiam elementum corporum, i. de numero corporum, qz dixerunt materiam esse corp^r et non dixerunt eam de numero non corporum. In fundamento ei nature non est aliqd distinctum neqz qualitatem neqz quale, est ei materia prima medium inter ens et nihil ut dic^r platonico, i. physico quod recordat cibis augusti nisi in libro professionum dicetis. Duo fecisti domine, unum pro te naturam angelicam et aliud nihil ut materiam primam. Cum ergo materialia sunt se considerata non dicat aliqd in actu, melius dixisset physici materialia sic accepta dixissent esse non corporum quod dico eam esse corporum, non enim materia sic supta his partibus nec est quod dividibile sed in dividibilem tamen ut superius ostensum est si accipias materia ut competit ei quodammodo quantitatibus proportionatis materialia partibus hinc namque materia hec partibus per quantitatem, tamen ut dicebat partibus materie se aliae a partibus quantitatibus. Cum ergo ille partibus materie non dicat aliam essentiam nisi essentiam materie, sicut rei veritatem materia sic accepta est opposita, est enim quodammodo totum ad suas partes, et quia materia sic considerata ut his tales partes non dicunt aliam essentiam sed solum additum ei quodammodo quantitatibus modis per partem vel etiam quod in theoremate proponebat videlicet per huiusmodi modis superadditum materiae etiam realiter redditus materialis magistrorum opposita. Cum igit materialia sunt existit in chorio sit quod extensum organizatum et hec quedam modum quantitatuum et operatur ei hinc partibus quod partes non dicunt aliam essentiam ab essentia materie cum quilibet pars materialis sit materia. Stat materia existente in chorio et quod realiter opposita cum realiter hec partibus. Si ergo sola materia existet tamen in chorio quereretur panis iba in ratione opposita et peruersa quod declarare volebam.

Theorema xxxi.

Quoniam materia non dicit quodammodo totum nec me ret nomine corporis nisi propter modum quantitatis unius quem induit quod potest opponere ad aliam hoc maxime obtinet. Propter et potissimum debet materia dici corporum potest dividitur ex opposito propter alias et non con-